

*Az Emberfiát (Jézust)
kiszolgáltatják a pogányoknak,
kigúnyolják, meggyalázzák...*

*...megostorozzák és megölik,
de harmadnap feltámad.*

Lukács evangéliuma 18,32

Kiszolgáltatva... Milyen nyomorult tud lenni ilyenkor az ember! Már kis korunkban sokan átértük. Jött egy erősebb vagy erőszakosabb gyerek, és elvett valamit, elkergetett, bántott. Nem tehetünk ellene, hisz erősebb volt, és éppen nem volt ott olyan, aki mellénk állt volna. Amikor e sorokat írom, a szomszédságunkban háború van. Mennyi ember éli át: kiszolgáltatott! Nála sokkal nagyobb erők tombolnak, s nincs rájuk hatása. Még örülhet, ha menekülni tud. De gondolhatunk a természet erőire is. Mily kicsiny az ember a földrengéssel, árvízzel, szélviharral szemben! Betegségek, járványok – része a mindennapjainknak, s oly kiszolgáltatott a beteg, megnyomorodott ember! A halállal szemben pedig végképp és teljesen az. Nincs földi hatalom, amely védelmet tudna nyújtani.

Kevesebbet gondolunk rá, pedig éppúgy része a mindennapjainknak egy másik típusú kiszolgáltatottság. Talán még hétköznapibb tapasztalat, amikor saját indulataink, rossz döntéseink, önzésünk, irigységünk, bosszúvágyunk, kicsinyességünk következményeit szenvedjük. Amikor természetünk sötét oldala felett nem tudunk uralkodni, és az sebez minket, mi sebzünk másokat, majd mások újra minket. Kiszolgáltatottak vagyunk.

Akkor vált az emberiség azzá, amikor az első ember nem akarta az Istentől való boldog függést, hanem hallgatott a Gonosz csábító, de hazug ajánlatára¹. A Szentírás arra figyelmeztet, hogy végső soron **ez szolgáltatja ki az embert minden nyomorúságnak**, végül a halálnak is!

Ha végigtekintünk az emberi nemzedékek hosszú során, egy személy emelkedik ki a tömegből, aki szabad volt. Nem engedett az erőszaknak, érintése nyomán betegek gyógyultak, halottak támadtak fel, sötét indulatok helyén szeretet sarjadt. Erősebb volt a viharnál, démoni erőknél – még a halálnál is. Emberek gonoszsága sem tudott neki ártani, amíg „el nem jött az ő órája”. **Jézus Krisztus nem volt kiszolgáltatott** – mégis a legteljesebben azzá vált. Az utolsó éjszakán hagyta magát elfogni, megkötözni, s hazug vádak alapján el lehetett ítélni. Pilátus megalkuvó döntése után pedig teljessé vált kiszolgáltatottsága. Leköpték, ütötték, gúnyolták, a legsötétebb indulatok játékszerévé tették. Már nem ember volt, „csak egy halálraitélt”, akivel bármit megtehettek. Megkorbácsolták, keresztre feszítették, megölték². Ez volt a mélypont.

Miért engedte? A mi sorsunkat és annak evilági és örök következményeit vette magára. Elszenvedte a kiszolgáltatottságot, és mindannak a büntetését, amit az Istentől való elszakadás, és annak következményei miatt érdemlünk, mindazt, ami kiszolgáltatottá tesz bennünket. **De a mélypont nem a végállomás volt. Jézus feltámadt,** áttörve ezzel a kiszolgáltatottság bilincseit. És azoknak is szabad életet ad, akik hisznek Benne, engednek Neki, s megvallva elrontott múltjukat, Tőle kérnek új életet. Őt követve is átélünk sötét napokat, de kiszolgáltatottak sosem leszünk, mert Ő tartja kezében az életünket. Ezért vállalta Jézus a teljes mélypontot. **Értem és érted!**

Hivatkozott Bibliai versek: ¹ Mózes 1. könyve 3. rész; ² Lukács evangéliuma 22,47-54 és 23,25-46.

*Ezzel a bibliai üzenettel kívánunk
Önnek és kedves családjának
Áldott Húsvéti Ünnepet,
a Feltámadás Örömét!*

A kártya elkészítésében a helyi gyülekezetek segítségére volt az
Evangéliumot Minden Otthonba Alapítvány
1083 Budapest, Pf. 356; 06-1-314-1302;
iroda@emoalapitvany.hu
www.emoalapitvany.hu

Fotók: MaxPixel; Pxhere; Pixabay (Iso Tuor)